

UMOWA**między Unią Europejską a Królestwem Norwegii w sprawie procedur bezpieczeństwa przy wymianie informacji niejawnych**

KRÓLESTWO NORWEGII,

z jednej strony, oraz

UNIA EUROPEJSKA, zwana dalej UE, reprezentowana przez Prezydencję Rady Unii Europejskiej,

z drugiej strony,

ZWANE DALEJ STRONAMI,

UZNAJĄC, że Królestwo Norwegii i UE posiadają wspólne cele wzmocnienia własnego bezpieczeństwa we wszystkich aspektach i zapewnienia swoim obywatelom wysokiego poziomu bezpieczeństwa osobistego w ramach bezpieczeństwa ogólnego;

UZNAJĄC, że Królestwo Norwegii i UE zgadzają się, że należy rozwinąć konsultacje i współpracę między nimi w kwestiach wspólnych interesów związanych z bezpieczeństwem;

UZNAJĄC, że w tym kontekście istnieje stała potrzeba wymiany informacji niejawnych między Królestwem Norwegii a UE;

UWZGLĘDNIAJĄC, że pełna i skuteczna współpraca i konsultacje mogą wymagać zarówno dostępu do informacji i materiałów niejawnych Królestwa Norwegii i UE jak i wymiany informacji niejawnych i związanych z nimi materiałów między Królestwem Norwegii a UE;

ŚWIADOMI, że taki dostęp i wymiana informacji niejawnych i związanych z nimi materiałów wymaga odpowiednich środków bezpieczeństwa;

UZGODNILI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

W celu osiągnięcia celów wzmocnienia bezpieczeństwa każdej ze Stron we wszystkich aspektach niniejsza Umowa stosuje się do informacji lub materiałów niejawnych we wszelkiej postaci, przekazywanych lub wymienianych między Stronami.

Artykuł 2

Dla celów niniejszej Umowy informacje niejawne określa się jako wszelkie informacje (mianowicie – wiedzę, która może być przekazywana w dowolnej formie) lub materiały wymagające ochrony przed nieupoważnionym ujawnieniem i zaklasyfikowane jako niejawne w klasyfikacji bezpieczeństwa (dalej „informacje niejawne”).

Artykuł 3

Dla celów niniejszej Umowy „UE” oznacza Radę Unii Europejskiej (dalej „Radę”), Sekretarza Generalnego/Wysokiego Przedstawiciela i Sekretariat Generalny Rady oraz Komisję Wspólnot Europejskich (zwaną dalej „Komisją Europejską”).

Artykuł 4

Każda Strona:

- a) chroni i zabezpiecza informacje niejawne podlegające niniejszej Umowie, przekazane lub wymienione przez drugą Stronę;
- b) zapewnia, że informacje lub materiały niejawne będące przedmiotem niniejszej Umowy, przekazane lub wymienione, nadal podlegają klasyfikacji bezpieczeństwa przyznanej im przez Stronę przekazującą. Strona przyjmująca chroni i zabezpiecza informacje niejawne zgodnie z procedurami ustalonymi przez własne przepisy dotyczące bezpieczeństwa informacji lub materiałów posiadających równoważną klasyfikację bezpieczeństwa, wyszczególnione w uzgodnieniach dotyczących bezpieczeństwa, które mają być sporządzone stosownie do art. 11 i 12;
- c) nie używa takich informacji niejawnych będących przedmiotem niniejszej Umowy do celów innych niż przewidziane przez organ zastrzegający i tych celów, w jakich informacja jest dostarczona lub skierowana w drodze wymiany;

d) nie ujawni informacji niejawnych będących przedmiotem niniejszej Umowy osobom trzecim, lub jakiegokolwiek instytucji lub podmiotowi UE nie wymienionemu w art. 3 bez uprzedniej zgody organu zastrzegającego.

Artykuł 5

1. Informacje niejawne mogą być ujawnione lub wydane zgodnie z zasadą kontroli organu zastrzegającego przez jedną Stronę, „Stronę przekazującą”, drugiej Stronie, „Stronie otrzymującej”.

2. W celu wydania informacji innym odbiorcom niż Strony niniejszej Umowy, decyzja o ujawnieniu lub przekazaniu informacji niejawnych zostaje podjęta przez Stronę otrzymującą po uzyskaniu zgody Strony przekazującej, zgodnie z zasadą kontroli przez organ zastrzegający określoną w jej przepisach o bezpieczeństwie.

3. W celu wykonania ust. 1 i 2 żadne ogólne udostępnianie nie jest dopuszczane, chyba że Strony ustanowiły i przyjęły procedury odnośnie niektórych kategorii informacji, odpowiadających ich wymaganiom operacyjnym.

Artykuł 6

Każda ze Stron oraz ich podmioty, jak określono w art. 3, posiadają organizację bezpieczeństwa i programy bezpieczeństwa, oparte na podstawowych zasadach i minimalnych standardach bezpieczeństwa wdrażanych do systemów bezpieczeństwa Stron, ustanawianych stosownie do art. 11 i 12, w celu zagwarantowania, że do informacji i materiałów niejawnych będących przedmiotem niniejszej Umowy stosowany jest równoważny poziom bezpieczeństwa.

Artykuł 7

1. Strony zapewniają, że wszystkie osoby, które dla wykonywania swoich urzędowych obowiązków wymagają dostępu do informacji niejawnych, albo których obowiązki lub funkcje mogą dawać dostęp do takich informacji niejawnych, dostarczonych lub wymienionych na mocy niniejszej Umowy, zostaną odpowiednio sprawdzone pod względem bezpieczeństwa przed uzyskaniem dostępu do takich informacji.

2. Procedury sprawdzenia pod względem bezpieczeństwa mają na celu określenie, czy jednostka, uwzględniając jej lojalność, wiarygodność i solidność, może mieć dostęp do informacji niejawnych.

Artykuł 8

Strony zapewnią wzajemną pomoc w odniesieniu do bezpieczeństwa informacji niejawnych będących przedmiotem niniejszej Umowy oraz spraw będących przedmiotem wspólnego zainteresowania w dziedzinie bezpieczeństwa. Organy określone w art. 11 przeprowadzą wzajemne konsultacje i kontrole w celu oceny skuteczności uzgodnień dotyczących bezpieczeństwa w ramach ich odpowiedniego zakresu obowiązków, które mają być ustalone stosownie do art. 11 i 12.

Artykuł 9

1. Dla celów niniejszej Umowy

a) W odniesieniu do UE,

wszelka korespondencja jest wysyłana do Rady na następujący adres:

Rada Unii Europejskiej
Chief Registry Officer
Rue de la Loi/Wetstraat, 175
B-1048 Brussels.

Wszelka korespondencja zostanie przekazana przez *Chief Registry Officer* Rady do Państw Członkowskich i Komisji Europejskiej, z zastrzeżeniem ust. 2.

b) W odniesieniu do Królestwa Norwegii,

wszelka korespondencja będzie adresowana do *Chief Registry Officer* Ministerstwa Spraw Zagranicznych Norwegii i przekazywana przez Przedstawicielstwo Norwegii przy Unii Europejskiej pod następującym adresem:

Przedstawicielstwo Norwegii przy Unii Europejskiej
Registry Officer
Rue Archimède/Archimedesstraat, 17
B-1000 Brussels

2. Wyjątkowo, korespondencja jednej Strony, która dostępna jest tylko dla specjalnych właściwych urzędników, organów lub służb tej Strony może, ze względów operacyjnych, być adresowana i być dostępna tylko dla tych specjalnych właściwych urzędników, organów lub służb drugiej Strony konkretnie wyznaczonych jako odbiorcy, uwzględniając ich uprawnienia i zgodnie z zasadą wiedzy koniecznej. W przypadku Unii Europejskiej taka korespondencja może być przekazywana przez *Chief Registry Officer* Rady.

Artykuł 10

Ministerstwo Obrony Norwegii oraz Sekretarze Generalni Rady i Komisji Europejskiej sprawują nadzór na wykonaniu niniejszej Umowy.

Artykuł 11

W celu wykonania niniejszej Umowy:

- 1) Organ Bezpieczeństwa Narodowego Norwegii, działając w imieniu rządu Norwegii i pod jego zwierzchnictwem, jest odpowiedzialny za opracowanie uzgodnień dotyczących bezpieczeństwa dla ochrony i zabezpieczenia informacji niejawnych przekazanych Królestwu Norwegii w ramach niniejszej Umowy.
- 2) Biuro Bezpieczeństwa Sekretariatu Generalnego Rady UE pod kierownictwem i w imieniu Sekretarza Generalnego Rady, działając w imieniu Rady i pod jej zwierzchnictwem, jest odpowiedzialne za opracowania ustaleń dotyczących bezpieczeństwa w celu ochrony i zabezpieczenia informacji niejawnych dostarczonych do UE w ramach niniejszej Umowy.
- 3) Dyrekcja Bezpieczeństwa Komisji Europejskiej, działając w imieniu Komisji Europejskiej i pod jej zwierzchnictwem, jest odpowiedzialna za opracowanie uzgodnień dotyczących bezpieczeństwa w celu ochrony i zabezpieczenia informacji niejawnych przekazanych lub wymienionych w ramach niniejszej Umowy w obrębie Komisji Europejskiej i na jej terenie.

Artykuł 12

Uzgodnienia dotyczące bezpieczeństwa, które mają być ustalone stosownie do art. 11 w porozumieniu pomiędzy trzema zainteresowanymi Urzędami, będą określały normy wzajemnej ochrony informacji niejawnych w ramach niniejszej Umowy. Dla UE normy te podlegają zatwierdzeniu przez Komitet Bezpieczeństwa Rady.

Artykuł 13

Organy określone w art. 11 ustanawiają procedury, które mają być stosowane w przypadku udowodnionego lub podejrzanego naruszenia wymogów bezpieczeństwa informacji niejawnych będących przedmiotem niniejszej Umowy.

Artykuł 14

Przed dostarczeniem informacji niejawnych będących przedmiotem niniejszej Umowy między Stronami, organy odpowiedzialne za bezpieczeństwo określone w art. 11 muszą zgodzić się, że Strona otrzymująca jest zdolna do ochrony i zabezpieczenia informacji będących przedmiotem niniejszego Porozumienia w sposób zgodny z uzgodnieniami, które mają być ustanowione na mocy art. 11 i 12.

Artykuł 15

Niniejsza Umowa w żaden sposób nie uniemożliwia Stronom zawierania innych umów odnoszących się do dostarczania lub wymiany informacji niejawnych będących przedmiotem niniejszej Umowy pod warunkiem, że nie są one w sprzeczności z postanowieniami niniejszej Umowy.

Artykuł 16

Wszelkie różnice między Unią Europejską a Królestwem Norwegii powstałe w wyniku interpretacji lub zastosowania niniejszej Umowy zostaną rozwiązane drogą negocjacji między Stronami.

Artykuł 17

1. Niniejsza Umowa wchodzi w życie w pierwszym dniu pierwszego miesiąca po dokonaniu wzajemnych notyfikacji Stron o zakończeniu niezbędnych procedur wewnętrznych.
2. Niniejsza Umowa może być poddana przeglądowi w celu rozważenia możliwych zmian na wniosek którejkolwiek ze Stron.
3. Wszelkie zmiany niniejszej Umowy zostaną dokonane na piśmie i w drodze wspólnego porozumienia Stron. Zmiany wchodzi w życie po dokonaniu wzajemnej notyfikacji przewidzianej w ust. 1.

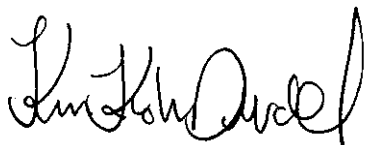
Artykuł 18

Niniejsza Umowa może być wypowiedziana przez każdą ze Stron w formie pisemnego zawiadomienia o wypowiedzeniu dostarczonego drugiej Stronie. Wypowiedzenie takie staje się skuteczne sześć miesięcy po otrzymaniu zawiadomienia przez drugą Stronę, ale nie ma wpływu na wcześniej podjęte zobowiązania zgodne z postanowieniami niniejszej Umowy. W szczególności, wszelkie informacje niejawne przekazane lub wymienione stosownie do niniejszej Umowy będą nadal chronione zgodnie z postanowieniami niniejszej Umowy.

W DOWÓD CZEGO niżej podpisani, odpowiednio należycie umocowani, podpisali niniejszą Umowę.

Sporządzono w Brukseli, dnia 22 listopada 2004 r. w dwóch egzemplarzach w języku angielskim.

W imieniu Królestwa Norwegii

W imieniu Unii Europejskiej